

[Glistrup]

onsopsparing igennem en længere periode, de, der er født under første verdenskrig eller tidligere, og som nu altså kommer i den situation, at de faktisk ikke kan omgøre de, skal vi sige nu herefter tåbelige beslutninger, de har taget ved at spare op i banker og forsikringskasser i stedet for som mange af deres jævnaldrende at købe fast ejendom og ride med på den ejendomsinflation, der har været, og som nu altså skal rammes yderligere.

Jeg ved godt, at ministeren i sit forslag under § 1, nr. 6 og nr. 7, har lavet nogle regler, der imødekommer dem, der er født den 4. december 1919 eller tidligere, men vi må have fuldstændig sikkerhed for, at ingen, som er i den aldersgruppe, overhovedet bliver ramt af nogen ekstra beskatning.

Den gruppe, det går næstværst ud over, er dem, der er gået ind i en kapitalpensionsordning før 1. januar 1958, for de har tilrettelagt deres forhold efter, at de ikke skal betale nogen afgift. Derfor må det være gruppe nr. 2, vi må søge at komme til undsætning gennem det arbejde, som nu skal foregå i udvalget. Selvfølgelig er det således, at de familier, som får deres forhold forrykket, og som ligger i andre grupper, dem skal vi også tænke på, men vi må bare hele tiden gøre os klart, at vi formentlig skal samle 90 stemmer her i folketinget for at få forbedret forslagene, og derfor må vi gå trip-trap-træsko i retning af, hvor meget vi kan opnå.

Der er et enkelt punkt, hvor jeg håber, at vi endog kan få skatteministerens stemme til at forbedre forslaget. Med den beskatnings-sats, man nu kommer op på, er der i hvert fald ingen grund til, at man ved udbetaling ved død skal knytte det til dette gammeldags, viktorianske begreb, at myndighederne skal finde ud af, om det er de nærmeste pårørende, der i dødsfaldstilfældet får kapitalen udbetalt. Når man kommer op på så høje sats-er, som man gør nu, så må man kunne tillade den enkelte borger selv at afgøre, om Fælledens Dronning, eller hvem han nu føler sig tilknyttet, er hans nærmeste pårørende, i stedet for at myndighederne, efter at manden er død, skal finde ud af, om man kan klare sig med 40 pct.s afgiften. Derfor er det et tredje af vore 7 ændringsforslag. Nu lyser den røde lampe, så skatteministeren må holdes i spænding med hensyn til, hvad de 4 sidste er, men de er heller ikke venlige mod ham.

Rahbæk Møller (SF):

Det er et meget væsentligt område, lovforslaget drejer sig om. Det er fuldt ud forståeligt, at de borgerlige ordførere går imod i så stærke vendinger. Netop pensionsområdet er fyldt med asociale ordninger, og det er ikke mindst pensionsbeskatningsloven, der har den virkning.

Vi har i årenes løb fået en række pensionsordninger med statstilskud via skattesystemet. Det drejer sig om fradragsret for indskud, skattefrihed for rentetilvæksten, og fritagelse for formueskat af de opsparede beløb. Tilsammen udgør disse indirekte statstilskud ca. 8 mia kr. årligt. Til sammenligning koster folkepensionen ca. 16 mia kr. Jeg gentager: staten bruger ca. 16 mia kr. til den pension, der dækker hele befolkningen, medens de pensionsordninger, der omfatter en mindre og stort set velstående del af befolkningen, koster 8 mia kr. Det er ikke så sært, at de partier, der repræsenterer velhavernes interesser, er bekymrede over selv de mindste ændringer.

Noget større opgør med skævheden er der ikke tale om. Det ses alene af, at merprovenu- et kun bliver 50-60 mill. kr. Det ville være mere effektivt, om ministeren havde foreslået en beskatning af rentetilvæksten i pensionskasser og forsikringsselskaber. En 50 pct.s beskatning ville indbringe ca. 4 mia kr., og så ville der være penge til en væsentlig lettelse af indkomstskatten via en forhøjelse af personfradraget, og der ville være penge til en speciel lettelse til pensionisterne.

Hvad angår det konkrete lovforslag, kan vi fastslå, at kapitalpension stadig væk efter dette forslags gennemførelse er overordentlig fordelagtig. Indskuddene er fuldt fradragsberettigede, rentetilvæksten er skattefri, og når pensionen kommer til udbetaling, beskattes den kun med 40 pct. Vi havde gerne set denne sats sat yderligere op, men vi erkender, at det vanskeligt kan lade sig gøre uden overgangsordninger. Det er det med de velerhvervede rettigheder, som det er svært at røre ved, hvor urimelige de end måtte være.

Til gengæld forstår vi ikke, at afgiften ved at ophæve pensionen i utide kun sættes op til 40 pct. Det kan næppe siges at være en velerhvervet rettighed at kunne ophæve en pensionsordning i utide, og der ligger et betydeligt misbrug i denne ordning. Ganske vist